נשא אשה ומת הרי זו פמורה.

ואע"ג דלא תקינו רבנן נשואין לקטן") מ"מ אר"י דליכא איסור"

דלא חשיבא ביאת זנות ומלוה נמי

איכא להשיא אשה לבנו קטן כדאמר

בהנשרפין (סנהדרין דף עו: ושם) דעליו

אגורה באחלך עולמים. כשנשמתו נישיבה של מעלה

שפתותיו נעות בקבר כאילו מדברות

הדרן עלך האשה רבה

נג.], ג) [עמ"ש לעיל ע. על הג.], ג) [עמ"ש לעיל ע. על הגליון], ד) נדה מו:, כ) לקמן קיב: לעיל סט:,

ו) עירובין קא:, ז) [פיי זה היה מושכו אללו חה היה מושכו אללו עד שנקרע

ערוך ערך חם ב וע' תום' שבת יב: ד"ה רבי נתן],

בכורות

ט) [כדאמרינן לקמן קיב:], (וע"ע תוס' לעיל סב:

ד"ה סמורו,

תורה אור השלם

בַּאֲשֶׁר צְוָּה יְיָ אֶת
מֹשֶׁה עַבְּדוֹ כֵּן צְוָה מֹשֶׁה

אָת יְהוֹשָׁעַ וְבֵן עְשָׂה יְהוֹשָׁעַ לֹא הַסִיר דְּבְר מִכּלֹ אֲשֶׁר צוְה יְיָ אֶת

י דר י אַרה יי אַר משה: יהושע יא טו משה: יהושע יא טו 2. אָגוּרְה בְּאָרָּלְרְּ עוֹלְמִים אָחֵסָה בְּסַתְר בָּנְפֶירְ סֶלְה:

נר מצוה עד א ב מיי׳ פ״ה מהלכום יצום הלכה

כ סמג עשין נא טוש"ע אה"ע סיי קע סעיי טו: עה ג מיי' פ"ו מהלכות יבוס הלכה ל סמג שם טוש"ע שם סימן קעד

עין משפם

סעיף ו: סעיף ו: עו ד מיי שם הלי ח סמג שם טוש"ע שם סימן קסו סעיף א וסימן קעב סעי׳ טו: עו ה מיי׳ שם טוש״ע שם

סימן קסו סעי' ב: עד ו מיי' פ"ה שם הלי כב ופ"ב מהלכות אישות הלי יא: הכתוב אומר וידעת כי שלום אהלך וגו'י: כרעו סלקא דעתך. קרעו משמע נכוונה: עם ז טוש"ע שם סימן קסו סע" א:

תוספות ישנים

אי ביאם ראשון ביאה ביאה נמלא שבשעה אחת דר בשני עולמים: שני אינה ביאה. ופ״ה במתני׳ דמיירי שבא עליה שני בשוגג דחי בנוחד הימה נהרגת כדאמרינן שכל העריות מוממין על ידו ולא נהירא דכיון דאשת קטן היא לא מקטלא דהא אמרי א) כי ינאף את אש איש פרט לאשת קטן. וגראה לפרש דודאי מיירי בבא עליה בשונג דאי במזיד שניים בשוגג דור בנודד היתה נאסרת על הראשון דנהי דלא מקטלא מ"מ נאסרת היא על בעלה:

> א) וכן איתא להדיא בקדושין (דף י"ט) דהך דאמר פרט לאשת קטן מיירי ביבמה ע"ש וע"ע בתוספות שם ד"ה

תום' חד מקמאי

בן ט' שנים ויום אחד שבא על יבמתו ומשהגדיל נשא אשה אחרת ולא ידע הראשונה משהגדיל השניה חולצח חולצת ולא מתייבמת ולית הלכתא הכי אלא מתייבמת דעשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול בן טי כטאטו בגוי. כשמואל ור׳ יוחגן דס״ל עשו ועשו וקי״ל כתנא . דארבעה האחי' שאף צרת

בותבי׳ פוסל על ידו. דהויא ליה כמאמר אחר מאמר דשניהם תופסין בה וכיון דבעיא גט משני קם ביתא עליה בכיון שלא בנה שוב לא א לעיל וא: בי ולשיל וא: יבנה: ור' שמעון אומר לא פוסל. כדתני טעמל בגמ' וכגון דבביאת שני שגגה דאי במויד הא קי"ל (נדה דף מה.) ביאתו ביאה ונהרגת עליו: פסלה. לראשונה על עלמו וכ"ש לשנייה דבית אחד הוא בונה ואין בונה שני בתים וכיון דאין ביאתו בראשונה קנין גמור מהניא ביאת שנייה להצריכה גט וכיון דיהיב גט קם כוליה ביתא בלא יבנה: ור"ש אומר לא פוסל. דלרבי שמעון ביאת בן חשע לא קניא ומשיירא אלא ספק קניא ספק לא קניא אי קניא קני לגמרי ולא קמהניא

כותני" אבן מ' שנים ויום אחד שבא על יבמתו ואח"כ בא עליה אחיו שהוא בן מ' שנים ויום אחד פוסל על ידו ר"ש אומר לא פוסל יבן מ' שנים ויום אחד שבא על יבמתו ואח"כ בא על צרתה פוסל על ידי עצמו רבי שמעון אומר לא פוסל: גבו׳ ייתניא אמר להם רבי שמעון לחכמים אם ביאה ראשונה ביאה ביאה שנייה אינה ביאה ואם ביאה ראשונה אינה ביאה ביאה שנייה נמי אינה ביאה מתניתין דלא כבן עזאי דתניא יבן עזאי אומר יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת ואין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבם אחד: בתני' יבן תשע שנים ויום אחד שבא על

יבמתו ומת חולצת ולא מתייבמת ינשא אשה ומת הרי זו פטורה יבן תשע שנים ויום אחד שבא על יבמתו ומשהגדיל נשא אשה אחרת ומת אם לא ידע את הראשונה משהגדיל הראשונה חולצת ולא מתייבמת והשנייה או חולצת או מתייבמת רבי שמעון אומר מייבם לאי זו שירצה וחולץ לשנייה יאחר שהוא כן מ' שנים ויום אחר ואחר שהוא כן עשרים שלא הביא שתי שערות: גבו׳ אמר רבא הא דאמור רבנן זיקת שני יבמין מיחלץ חלצה יבומי לא מיבמה לא תימא היכא דאיכא צרה דאיכא למגזר משום צרה דהא הכא ליכא צרה מיחלץ חלצה יבומי לא מיבמה: נשא אשה ומת כו': תנינא להא דתנו רבנן [®]שומה וקמן שנשאו ומתו נשותיהן פמורות מן החליצה ומן הייבום: בן תשע וכו' משהגדיל וכו': ויעשו ביאת בן מ' כמאמר בגדול ותדחה צרה מיבום אמר רב לא עשו ביאת בן מ' כמאמר בגדול ושמואל אמר יעשו ועשו וכן א"ר יוחנן עשו ועשו ויעשו תנאי היא הך תנא דארבעה אחין גזר משום צרה ואשמעינן בגדול וה"ה בקמן והאי דאמר גדול משום דבגדול קאי והאי תנא דהכא סבירא ליה עשו ולא גזר משום צרה ואשמעינן בקמן והוא הדין בגדול והאי דקאמר בקמן דבקמן קאי אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא ולא אמרה משמיה דר' יוחנן °שמע רבי יוחנן איקפד עול לגביה רבי אמי ור' אסי אמרו ליה לא כך היה המעשה בבית הכנסת של מבריא יבנגר שיש בראשו גלוסמרא שנחלקו בו רבי אלעזר ורבי יוםי עד שקרעו ספר תורה בחמתן קרעו ם"ד (6) אלא אימא "שנקרע ס"ת בחמתן והיה שם רבי יוםי בן קיםמא אמר תמיה אני אם לא יהיה בית הכנסת זו עבודת כוכבים וכן הוה הדר איקפד מפי אמר חברותא נמי עול לגביה ר' יעקב בר איד' א"ל יהושע וכן עשה יהושע משה את יהושע וכן עשה יהושע בירו כן צוה משה את יהושע וכן יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה ה' את משה וכי על כל דבר שאמר יהושע היה אומר להם כך אמר לי משה אלא יהושע יושב ודורש מתם והכל יודעין שתורתו של משה היא אף ר' אלעזר תלמידך יושב ודורש סתם והכל יודעין כי שלך היא אמר להם מפני מה אי אתם יודעין לפיים כבן אידי חונן כי כין היא המון בולי האי ידאמר רב יהודה אמר רב מאי הברינו ורבי יוחנן מ"ם קפיד כולי האי ידאמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב באגורה באהלך עולמים וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם יהי רצון

לאיפטורי חדא ביבום חברתה ויבומי שיאמרו מרוייהו לא הואיל והויא לרתה במקצת במאמר דרבנן אתו למימר שתי יבמות הבאות מבית אחד מתיבמות: אחד בן ע' ואחד בן עשרים. שניהם שוים לכל דין של מעלה דכל כמה דלא מייתי שערות קטן הוא: גבו' לא סימא היכא דאיכא לרה. כגון הך דארבעה אחין (שם) דתנן ג' אחין נשואין ג' נכריות ומת אחד מהן ועשה בה השני מאמר ומת הרי אלו חולנות ולא מתייבמות ואמרי׳ בגמ׳ אי זיקת ב׳ יבמין דאורייתא חלילה נמי לא חיבעי ומשניכן מדרבכן גזירה שמא יאמרו שתי יבמות הבאות מבית אחד מתייבמות כו': ויעשו ביאם בן ע' כמאמר בגדול. לדחות אשתו גמורה מייבום כי ההיא דד' אחין (שם) דקתני הרי אלו חולנות ואפי׳ אשתו גמורה נדחית מפני שהיא לרת בעלת זיקת שני יבמין ואמאי קתני מתני׳ שנייה או חוללת או מתייבמת: וכן אמר רבי יוחנן עשו ועשו: ויעשו. ואמאי מייבמה שנייה: כנגר שיש בראשו גלוסטרא. שראשו עב וראוי לשחיקת שומים ולשאר תשמיש ונחלקו בו לענין נעילת דלת רבי אלעזר אוסר לנעול בו ורבי יוסי מתיר לפי שיש תורת כלי עליו ומותר לטלטלו: **הברוחה נמי. (ב**) את תלמידי אתם עושים חבירי שאתם מביאים לי ראיה מרבי אלעזר ורבי יוסי שהיו חברים: **וכן עשה יהושע.** העיד עליו המקרא שכל מה שעשה מפי משה עשה ואפי׳ מה שאמר סתם שהרי א״א בכל דבר ודבר שאמר יהושע אמר כך אמר משה ואפילו הכי אסהיד קרא דמפי משה הוה: שיאמרו

ביאת אחיו וכן ביאתו בלרתה ואי לאו קניא הוה ליה כמי שלא בעל לא זו ולא זו ומותר לקיים הראשונה אבל שנייה לא מקיים דלמא ביאתו קניא בראשונה וקיימא שנייה עליה באיסור שני בתים: בבו׳ ביחם שני חינה ביחה. דקי"ל (לעיל דף נ.) אין ביאה אחר ביאה והוה ליה ביאת שני כביאת איניש דעלמא וכיון דשוגגת היא שריה: מחני דלה כבן עוחי. מתני׳ דחשיב ביאה זו כמאמר וקתני דמהני מאמר אחר מאמר בין ביבם אחד ושתי יבמות כי סיפא בין שני יבמין ויבמה אחת כגון רישא דלא כבן עואי: יש מאמר אחר מאמר

גליון הש"ם , גמ' שמע ר' יוחנן איקפר. עי' ירושלמי רפ"צ : דברכות

בשני יבמין ויבמה אחת. דתרוייהו

מעיקרא לענין זיקה כי הדדי נינהו

ומאמר דקמא לאו קנין גמור הוא

דביאה הוא דכתב רחמנא ורבנן הוא

דחמור דליהני משום גזירה כדמפרש

בפ' רבן גמליאל (לעיל דף נ:) הילכך

לא גרע בתרא מקמא דלכל חד וחד

תקינו מאמר בה: ואין מאמר אחר

מאמר בשתי יבמות ויבם אחד. שכל

כחו וקנינו שהיה לו לענין מאמר נתן בראשונה ודחה את השנייה. ואית

דגרס לה איפכא ולשון ראשון נראה וכן שמעתי: בותבי' כן משע

שנים ויום אחד שבא על יבמתו ומת

חוללם ולא מתייבמת. שיש עליה זיקת

שני יבמין שבמחמר זה לח ילתה

מידי זיקת נפילה ראשונה וחלה עליה

זיקת נפילה שנייה ותנן בפ' ארבעה

אחין (לעיל דף לא:) מי שעליה זיקת יבם

אחד ולא שעליה זיקת שני יבמין:

נשת חשה. שחינה יבמתו ולו חחין:

הרי זו פטורה. ואע"ג דביאתו

ביאה קידושיו אינן קידושין ואין קנין קטן כלום עד שיביא ב' שערות אבל

ביבמה הואיל ווקוקה ליה שויוה

רבנן כמאמר: אם לא ידע את

הרחשונה משהגדיל רחשונה חוללת ולא מתייבמת. דויקת שני יבמים עלה הואיל ולא ידעה משהגדיל ולא

יצאה מידי נפילה ראשונה: ר' שמעון

אומר מייבם לאי זו שירלה. דלית ליה

זיקת שני יבמין ובהא נמי פליג רבי שמעון בארבעה אחין (שס): וחולך

לשנייה. דהא לאו לרות נינהו

הגהות הב"ח (**1**) גבי אלא אימא (שנקרע) תו"מ ונ"ב ס"ח שנחלק: (3) רש"י ד"ה חברותא נמי (את תלמידי אתם עושים חבירי) תא"מ ונ"ב ס"ל אתם תלמידי

מוסף רש"י

אם ביאה ראשונה ביאה. קניה לגמרי, ביאה שנייה אינה ביאה. דהביאה בזמן שהיא בתחילה אין אחריה כלום ואינה מקודשת לשני ולא פסלה על הראשון, ואי ביאה, דתנן (נדה מה.) בא על אחת מכל העריות שבתורה מתות על ידו, אפילו הכי לא מיתסרא על בעלה דקיימא לן (כחובות ט.) אין האשה נאסרת על בעלה אלא על עסקי קינוי וסתירה (לעיל נא:). יש מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה אחת. דכל חד וחד תקינו לה רבנן מאמר בה, ואין מאמר אחר מאמר בשתי יבמות ויבם אחד. דכל כח שתקנו חכמים במחמר קנה נכנים בננוננר קנה במאמר ראשון, לשון מורי. ל"א ה"ג אין מאמר אחר מאמר בשני יבמין ויבמה מחת, דדומיה דקדושין בעלמה תקינו רבנן למחמר וחין קדושין מחר קדושין ויבם אחד, דהא תרוייהו קמיה רמיין וכל חדא אית לה כח יבמין, דלא כח ביאה יהבי רבנן למאמר למיקני ולא פקע זיק , דביאה הו לגנוני דחברתה, דביאה הוא דפטרה, ולשון ראשון עיקר

כמאמר בגדול (נדה mi). בגגר. קבילי"א שסוחפין אוסו בסור שבאיסקופא לנעול הדלת, שיש בראשו גלוסטרא. שראש גלוסטרא. שלא אס כן קשור מבאיק (נדה mi). בגגר. קבילי"א שסוחפין אוסו באיסקופא לנעול הדלת, שיש בראשו גלוסטרא. שלא אס כן קשור ועדה מולח במנה (ערובין קאי).